

Anvisning paa at slagte paa saa mange Steder som muligt. Og hvorfor gøre det? Fordi de uden nogen som helst Indskrænkning give „Regeringen Bemyndigelse til at træffe saadanne Foranstaltninger, som maatte findes nødvendige for at forebygge“ o. s. v., hvad der her staar i Vædringsforlaget, uden nogen som helst Begrænsning, og saa siger det ærede Medlem videre, at hvad dette Tilfyn koster, det betales af Staten. Deri ligger den største Anvisning paa, at der kan slagtes baade hist og her, thi Staten betaler. Vort Forslag giver derimod en Begrænsning, idet det siger, at Staten kun betaler, naar Slagtningen sker i Slagterier, hvor Slagtningen til Udførsel sker i større Omfang. Det ærede Medlems Motivering — og hans Tankegang er ogsaa kommen frem i Udvalget — gaar i een Retning, men hans Vædringsforslag eller hans Lovforslag, hvis det affattes, som han her foreslaar det, gaar i en anden Retning. Desuden maa jeg gøre en Bemærkning for at klargøre, hvad det er, det ærede Medlem har foreslaaet. Det ærede Medlem har jo kun foreslaaet Regeringens Forslag, medens han blot affæterer den sidste Del deraf. Hans Forslag er Ord til andet det første Stykke af Regeringsforslaget og indeholder ikke Spor af noget nyt, det stryger kun den sidste Halvdel af Forslaget med Undtagelse af det sidste Punktum: „Den hertil fornødne Udgift fastsættes paa de aarlige Finanslove“. Jeg kan ikke andet end anbefale at stemme imod det Forslag, der er stillet af det ærede Mindretal, og anbefale at stemme for Fler-tallets Forslag. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds, men skal hermed slutte.

J. K. Larsen: Naar jeg ved mine Udtalelser om de af mig stillede Vædringsforslag kom nærmere ind paa at omtale Spørgsmaalet med Hensyn til Forholdene paa Kjøbenhavns Kvægtorv og med Hensyn til Rødkontrollen her i Kjøbenhavn og andre Steder, saa var det selvfølgelig ikke min Mening, at mit Forslag her kunde løse disse Spørgsmaal. Jeg kom blot ind paa disse Forhold for at motivere, hvorledes jeg mente, at et Forslag som det af mig stillede kunde have sin Betydning for at muliggøre en Konkurrence fra forskellige Steder i Landet, paa de Steder, hvor den Slags Indretninger ere etablerede, men det er ingenlunde min Mening, at mit Forslag skulde indeholde en Afgørelse eller en Overhugning af Knuden med Hensyn til Forholdene

paa Kjøbenhavns Kvægtorv. Jeg udtalte ogsaa til den ærede Minister, at jeg mente, man vilde tage disse Forhold under Overvejelse og se at saa dem ordnede paa en eller anden Maade. Jeg mente blot, at for Provinserne vilde det efter mit Forslag være muligt nogenlunde at konkurrere med Rødhandelen her i Kjøbenhavn. For Resten synes jeg, man lægger altfor meget ind i mit Forslag; jeg synes, naar man læser det, indeholder det i og for sig ikke store Ting. Den ærede Minister udtalte sig paa en saadan Maade, at jeg ikke kunde forstaa andet, end at han mente, at denne Kontrol, der skulde etableres med Hensyn til Slagterierne, blot var en Kontrol med Hensyn til det Rød, der skulde eksporteres. Det ligger i alt Fald ikke i Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Regeringens Haand, og det ligger heller ikke i Udvalgets Vædringsforslag, thi der staar blot i Forslaget, at Regeringen bemyndiges til paa Steder, hvor Slagtning af Kvæg til Udførsel sker i større Omfang, at lade ansætte tilfynsførende ved Slagterierne. Jeg opfatter dette saaledes, at hvor man slagter til Eksport i større Omfang, foretager man efter dette Lovforslag et Efterfyn af alt Rød, og om saa Rødet derefter eksporteres eller ikke eksporteres, mener jeg, bliver temmelig ligegyldigt. Jeg kan derfor ikke indse, at Forslaget foreskriver noget i den Henseende, og jeg tror heller ikke, at mit Forslag i den Retning krødsfer enten selve Regeringsforslaget eller Forslaget, saaledes, som det er ændret af Udvalget. Det ganske simple og korte Indhold af mit Forslag er, at det Rød, som en Gang er spjnet og taget gyldigt af Statens tilfynsførende, kan ikke alene eksporteres, men ogsaa sælges overalt i Landet, og jeg synes, at den Bestemmelse er saa ganske kort og simpel, at den ikke kan volde store Betænklichkeiten, saa at jeg ikke havde tænkt mig, at Ministeren skulde have fundet Anledning til at beklage sig over, at jeg først paa dette Sagens jense Standpunkt havde stillet Forslaget. Jeg finder ikke at burde frasælde Forslaget, men vil i alt Fald bede baade Udvalget og den ærede Minister overveje Sagen nærmere i Udvalget, inden Sagens 3dje Behandling. Skulde vi saa finde, at Forslaget bereder Loven uovervindelige Vanskeligheder, skal jeg være fuldt villig til at tage det tilbage, for det har ingenlunde været min Mening at skabe saadanne.

Indenrigsministeren (Hørring): Det ærede Medlem, der talte sidst, har gjort sig skyldig i en Misforstaaelse af Lovforslaget, saaledes som det er forelagt fra